

Kui temma nüüd sure himmo pärrast lam-
bide perra nakkap hõlli teggema, sis tulleva
weel ennamb soe, fatte, kolme wersta ma
pääst ka weel mannu, läwa wärrajast sisse, nink
jäwa nisammote finni. Kui sis rahwas tulle-
wa kaema kas keage om sisse lännu nink
lõidwa neid sis nemma neid nüiega kolus lõwa ilma
et nemma pelgawa et soe wasta pandwa. Üts
mees woip ni kawwa ust piddada et temma finni
ei farga.

Egga üts woip ärramoista et se hä nouw
om sut kinniwotta ilma et innimistsel se man üts
hädä saap, ja ennamb waiwa ei olle ka paljo
man, nink kui temma forra perrast om tettu
sis saisap temma ka monni hä ajastaig. Päle
se woip ka terwe külla kokko lüwä mannu
weddada mes waja om nink nida saap aid
hõlpfaste tettu.

Lütre kaibdus emma perra.

MeL. Winterin Meeres Strände u. s. w.

1.

Hawwan hengat sinna
Armas emmaken!!
Sul om rahho, minna
Tunne soamen
Põpmatta its waiwa,
Ille murrega,
Ille eöd nink päwa
Maadle surmaga.

2.

Sinna ollet minno
Rahwatanu kül;
Ent kes kaap minno
Eddispäidi weel.
Kes me norust kaitsep
Emma armoga,
Kes mo eest nüüd saisap
Kui ma ütfinda.